

نَبِيُّ الْمُسْلِمِينَ

سنت نبوی پر عمل و اجنب

پڑک (س) میڈیا سے پرہیز

سونکالن

اعلیٰ حضور اعلیٰ حضور بن بجا

(ر:ا)

سنن نبوى پر عمل واجب

فقہیم السنّۃ

ప్రాణక్రియ వైదిక ప్రమాదం

సమాజం

సమాచారాత్మఖ్యక్రియ అభ్యర్థుల అజీజ్ బిన్

అభ్యర్థుల్లాబిన్ బాజ్ (ర.అ.)

వ్రతాశితులు

హాదీస్ పట్టకేషన్

గ్రాదరాబండ, ఆంధ్రప్రదేశ్

Al-Ather Islamic Center

Purani Hayeli, Hyderabad-2

Tel No: +91-40-32901219

E-mail: al-athercenter@u-mail.com

RRAVAKTHA VIDHEYATHE PRAMAVADHI
Sunnath par Amal Wajib..

سنن أبو علي الراجحى
(Telugu)

Author : Allama Abdul Azeez bin Abdulla Bin Baaz
Translator : Mohd. Azezur Rahman
Edited by : Hafiz Md. Abdur Rawoof Umari
All Right Reserved with Publishers
Second Edition : July, 2007
Copies : 3000
Price : 10/-

Published by
HADITH PUBLICATIONS
S. Abdul Wahid

H. No. 8-4-549/314, Netaji Nagar,
Erragadda, Hyderabad - 18(A.P.) India Phone : 23700081

Copies can be had from :

ABDUR RAHMAN ANAS
S/o H.Md. Abdur Rawoof Umari
B1/79, Western Colony,
Srisailam Dam (East), Kurnool Dist.
Cell : 9849492445, 9866024962

NIZAM MOHIUDDIN
H. No. 51-987A, Plot No. 17
SBI Colony, Near Water Works
Kurnool - 3. Ph : 08518-251525.

HAFIZ. MD. FAROOQ, MADANI
Islamic Guidance Centre,
P.O.Box No.2843, Hail. KSA.
Tel No. 009665029855,
04.065334748

MD.ABDUL MASTAN
H.No. 19-428/30, Z.P. Colony
Chilakalpudi, Machilipatnam,
Krishna Dist. 521002
Phone : 2500027

G.K. COMMUNICATIONS
K.G. Raod, Nandikotkur,
Kurnool Dist.,
Cell : 9440014224,
9885955981

AL-ATHER ISLAMIC CENTER
Purani Haveli, Hyderabad.
Ph : 914032901219

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

తొలిపలుకులు

పాగద్దలన్నీ సర్వరోకాల అధిపతియైన అల్లాహ్ కే చెందును. ఆయన అంతిమ ప్రవక్తయైన ముహమ్మద్ (సల్లుబ్రాహ్మణ అలైమి వస్తులం) గారు మరియు ఆయన బాటన నడిచిన పుట్టుత్వులపై అల్లాహ్ కారుణ్యం వర్షించుగాక, అమీన్...

మనందరికి శరిసినట్లు ఉస్లాం (విధేయత) మాత్రమే అల్లాహ్ వర్ధ స్వస్తరించదగిన ధర్మము, ఇది అల్లాహ్ ఆరాధన మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) గారి వర్ధకిని (సున్నతీ) అనుసరించదం ద్వారా పూర్తపడుంది. ఈ విషయాన్ని దివ్యఘర్షణ మరియు స్వయంగా ప్రవక్తగారి కంచే బాగా ఎవరూ టోథించలేరన్నది వాస్తవం. ఈ చిన్న పారం మనం ఎంత త్వరగా తెలుసుకుంటే అంత మంచిది.

ఈ వాస్తవాన్ని జనాలకు నచ్చ చెప్పేందుకు తన తీవీతాన్ని ధారచోసిన గావ్యవండితుల్లో సారీ అరబియాకు చెందిన షేక్ లిన్ బాజ్ గారు (మరడం 1420 హైదర్) ఒకరు

అల్లాహ్ ఆయన ఆత్మకు శాంతి కలిగించుగాక ! అమీన్ ఆయన టు గావ్య మేధావి, ధార్మిక వందితుడు మరియు ఉస్లామియ చట్టానికి అనుగుణంగా తీవీతం చాలించిన మహ మనిషి తన రచనల ద్వారా ప్రసంగాల ద్వారా ఆలోచన ప్రతియ ద్వారా ఉస్లాంకు నేవలందించిన మహానీయుడు నేదికి కోట్లాది మందిరి మార్గదర్శకర్వం వహిస్తున్న దార్శనికుడు.

ఆయన ప్రాసిన ఈ నిదు పుస్తకాన్ని తెలుగు పారకులరు సమర్పించడానికి మేము చేస్తున్న ఈ కృషిని అల్లాహ్ స్వస్తరించుగాక మరియు మనందరికి ఈ పుస్తకం ద్వారా సన్మానం చూపుగాక ! అమీన్ ...

-పోటీ ముహమ్మద్ అభ్యర్థ రహాఫ్ ఉమరి

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

మహాప్రవక్త విధానాన్ని అనుసరించటం అనివార్యం. కాదనటం ‘కుట్ట’కి

తార్కాణం

(ఈ మధ్య కొన్ని మిథ్యావాదాలు ప్రతి ప్రవక్త విధానాన్ని అనుసరించే విషయమై విపరీతార్థాలు తీస్తున్నాయి. అందుచేత మేము ఈ చిరు పుస్తకాన్ని ప్రమరించి ప్రవక్త సంప్రదాయాన్ని పాటించటం తప్పనినరి ఆసీ, దాన్ని తిరస్కరించటం తిరస్కరానికి ఆనవాలు అని స్వస్థంగా చెప్పుదలిరాము. ప్రవక్త అనుయాయులైన ముఖ్యిం ప్రణానీకం ఈ ఘోర అనురాధానికి దూరంగా ఉండాలన్నే మా అభిమతం).

+++

ప్రశంసలు, పొగడ్రులన్నీ ఆల్లాహ్ కే శేఖిస్తాయి. శ్రేయాలు సదాచార సంపన్నులు, భయభక్తులు గల వారి కొరకే. మరియు సద్గురునులైన దానులు, అతని ప్రవక్తులు, ఇంకా సకల లోకాల కొరకు కారుణ్యంగా ప్రథమింపజేయబడిన ప్రీయ ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైహి వ సల్లాం) పై శాంతి శుభాలు వర్ణించుగాక ! వాస్తవానికి ఆయన (సల్లుల్లాహు అలైహి వ సల్లాం) ప్రథమనం నమ్ర మానవాళి కొరకు సాక్ష్యం! ఆయనపై ఆయన కుటుంబీకులపై, ఆయన ప్రీయ నహాచరులపై, ఆయన అనంతరం దైవ గ్రంథాన్ని, దైవప్రవక్త సంప్రదాయాన్ని కంటీకి రెప్పులా కాపాదేందుకు ఉనికిలోకి తీసుకురాటడే నజ్లనులందరిపై దేశుడు శాంతిశ్రేయాలను కురిపించుగాక !!

ధర్మాధర్మాలు, సత్యానత్యాలను నిర్మారించే ప్రమాణాలు (లేక సుమ్మాలు) ప్రధానంగా నాలుగు (4) అన్న విషయంలో పూర్వపు పండితులు, తరువాయి పండితుల మధ్య ఏకాభిప్రాయం ఉంది -

మొదటిది : దైవగ్రంథమైన ఖర్జన. దీనిలో ముందు సుంచి గానీ, వెనుక సుంచి గానీ ఆధర్యం తొరణదఱూలదు.

రెండవది : మహాప్రవక్త ముహామ్మద్ (నతునం) వారి సంప్రదాయం. ఎందుకంటే ఆయన ఏది చెప్పినా తన మనోకాంక్షలకును గుడంగా చెప్పరు.

మూడవది : ముఖ్యిం సమాజానికి చెందిన పండితుల ఉమ్మడి అభిప్రాయం.

నాలుగవది : అంచనా కొంత మంది ఉలమా (పండితులు) ‘అంచనా’లో ఏకీభవించరు. అంచనా ప్రమాణబద్ధం కాదని వారి వాదన. ఆయిలే అంచనాకి ఆధారధూతమైన అంశాలన్నీ ఎన్నదగ్గవైన వక్కంలో దాని ప్రామాణీకరలో సందేహానికి తాపుండదని అత్యధిక మంది పండితులు అభిప్రాయపడతారు.

దీనికి సంభంధించిన నిదర్శనాలు అనంభ్యాకంగా ఉన్నాయి. అవి ఎంత ప్రముఖమైన నిదర్శనాలంబే ఇక్కడ వాటిని పేర్కొనపలసిన అవసరం కూడా లేదు. ఆసలు చర్చనీయాంశం కూడా ఇది కాదు. మా చర్చనీయాంశం ప్రవక్త విధానాన్ని అనుసరించటం అవశ్యం అన్నదే.

మొదటి (అసలు) ప్రాతిపదిక దైవగ్రంథం :

ఏశ్యప్రథువు తరఫున అవశరింపజేయబడిన పవిత్ర ఖర్జనలోని అనేక వచనాలలో చెప్పబడిన దాని ప్రకారం మనం రుగ్రంథాన్ని అనుసరించటం విధి, అవశ్యం. అలాగే అది నిర్దయించిన హద్దులను అతిక్రమించకుండా ఉండటం అనివార్యం. ఏశ్యప్రథువు ఆయన ఆల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

أَتَبُعُوا مَا أَنْزِلَ اللّٰهُ مِنْ رِّبْكٌمْ وَلَا تَبْغُوا مِنْ ذُوْنِهِ أُولَٰئِءِ قَلِيلُ الْمَالُ

تَذَكُّرُونَ (الاعراف آيت : ۳)

“ప్రజలారా! చీ ప్రథువు తరపు నుండి మీ లై అవతరింపజెయ్యాటదీన దానిని అనుసరించండి. మీ ప్రథువును కాదని ఇతర సంరక్షకులను అనుసరించకండి - కాని మిారు పొతలోధను స్నేకరించటం అరుదు.” (అల్ ఆరాఫ్ - 3)

అల్లాహ్ ఇంకా ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَا لِبَرَكَةٍ وَأَنْقُرُوا لِعَلْكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

(الاعام : 155)

“మేము ఈ గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాము. ఇది శుఖాలు కల గ్రంథం. కనుక మిారు దీనిని అనుసరించండి. థయథక్కుల వైఫాని అవలంబించండి. తద్వారా మిారు కనికారానికి నోచుకునే అవకాశముంది”. (అల్అన్సామ్ - 155)

వేరాక చోట ఏమనటడిందో చూడండి :

﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبْلَ الْسَّلِيمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى
صِرَاطِ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (المائدۃ : ۱۵، ۱۶)

“మిావద్దకు అల్లాహ్ తరపు నుండి కొంతి వచ్చేసింది. నత్యం వైపునకు మార్గం చూపే ఒక గ్రంథం కూడా. దాని ద్వారా అల్లాహ్ తన సంతోషం పొందగోర వారికి శాంతిపథాలను చూపుతాడు. తన ఇచ్చానుసారం వారిని చీకట్ల నుండి పెలికి లీసి వెలుగు వైపుకు లీసుకువస్తూడు. ఇంకా వారిని రుజుమార్గం వైపుకు నడుపుతాడు.” (అల్ మాయిద్ - 15, 16)

వరమొన్నతుడైన అల్లాహ్ ఇంకా ఈ విధంగా అంటున్నాడు:-

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّذِكْرِ لَمْ يَأْتُهُمْ وَإِنَّهُ لِكَتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ
الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكْمِ حَمْدٍ﴾ حُم سجدة

“తమ ముందుకు పొతలోధ వచ్చిపుటు, దానిని విశ్వాసించటుండా తిరస్కరించిన వారు ఏరే. కాని యదార్థం ఏమిటంటే, ఇది ఒక శక్తిమంతమైన గ్రంథం. అసత్యం దాని మీదకు ముందు నుండి రాజులదు, కనుక నుండి రాజులదు. వివేకవంతుడు, స్తుతిపొత్తుడూ అయిన దేపుడే అవతరింపజేసిన గ్రంథం ఇది”.

(పోమీమ్-అన్-సజ్ఞా : 41, 42)

వరము ప్రథువైన అల్లాహ్ ఈ విధంగా కూడా సెలవిచ్చి ఉన్నాడు :

﴿وَأُوحِيَ إِلَيْيَ هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنْدَرُكُمْ بِهِ وَمِنْ بَلْغَ﴾ (الاعام : ۹)

“(ఈ ముహమ్మద్-సత్తానం) సేవు వారితో చెప్పు. ‘మిమ్యార్స్’, ఇంకా ఎవరివరి వద్దకు చేరుతుందో వారందరినీ సేను పొచ్చరించడానికి గాను ఈ ఖుర్జాన్ నా వద్దకు ‘వహీ’ ద్వారా పంపబడింది.” (అల్ అన్సామ్ - 19)

వేరాక చోట అవతరించిన దైవాదేశం ఇది :

﴿هَذَا بَلْغٌ لِلنَّاسِ وَلَيُنَذَّرُوا بِهِ﴾ (ابراهిమ : ۵۲)

“సర్వ మూనపులకు ఇదొక సందేశం. తద్వారా వారిని పొచ్చరించాలనీ” (అబ్రాహిమ్ - 52)

దివ్యఖుర్జాన్లో జంచుమించు ఇదే భావాన్ని స్వీరింపజేసే ఆయతులు ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి. ఇవిగాక మరికొన్ని హద్దినులు కూడా దైవగ్రంథమైన ఖుర్జాన్నను అనుసరించటం అవశ్యమని భృషీకరిస్తున్నాయి. ఎవరయితే ఖుర్జాన్ ఆదేశాలను శిరసావహించాడో అతడు నన్నాగ్గం పొందాడనీ మరెవరయితే ఖుర్జాన్ పట్ల విముఖత చూపాడో అతడు మార్గాప్రశ్నతకు లోనయ్యాడని కూడా ఈ హద్దినుల ద్వారా రూఢీ అపుతోంది.

అంతిమ హాచ్ యూత సందర్భంగా మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సస్లాల్హాచు)

అలైమీ వ సల్లం) వారు పరికిన నిర్మయాత్మకమైన ప్రవచనాలు కూడా ఈ విషయాన్ని ధృవపరుస్తున్నాయి. ఆ సందర్భంగా ఆయన (సఱసం) ఇలా అన్నారు
((اَيْتَ تَارِكٌ فِيْكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا اِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ كِتابُ اللَّهِ)) [రోహమిస్లమ]

“నేను మీ మధ్య ఆ వస్తువును వదలి వెళుతున్నాను. మీరు దానికి కట్టుబడి ఉన్నంతవరకు మీరు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మార్గప్రశ్నలవరు. అదే దైవ గ్రంథం.”
(ముస్లిం)

‘సహీద్ ముస్లిం’లో మహాప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైమీ వ సల్లం) వారి మరొక ప్రవచనం ఇలా ఉన్నిటించబడింది.

((عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " إِنَّ تَارِكَ
فِيْكُمْ نَقْلِينَ أَوْلَهُمَا كِتابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَىٰ وَالنُّورُ فَخُذُّلُوا بِكِتابِ اللَّهِ
وَتَمَسَّكُوا بِهِ وَأَهْلِ بَيْتِيْ أَذْكُرُكُمُ اللَّهُ فِيْ أَهْلِ بَيْتِيْ أَذْكُرُكُمُ اللَّهُ فِيْ
أَهْلِ بَيْتِيْ ")) [రోహమిస్లమ]

మహాప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైమీ వ సల్లం) ప్రశ్నాధించారని ఇద్దిన అర్థమ్ (ర.ఆ.) ఉన్నిటించారు : నేను మీ మధ్య రెండు అమూల్యమైన, స్వచ్ఛమైన వస్తువులను వదలి వెళుతున్నాను. ఆ రెండింటిలో మొదటిది, దైవగ్రంథం. అందులో మార్గదర్శకత్వం ఉంది, కాంతి ఉంది. కాబట్టి మీరు దైవగ్రంథాన్ని గట్టిగా పట్టుకోండి. దానిపై స్తోరంగా ఆచరించండి. రెండవది : నా ఇంటి వారలు. నేను మీకు నా ఇంటివారల గురించి అల్లాహ్కు జ్ఞాపకం చేస్తాను. నేను మీకు నా ఇంటివారలగురించి అల్లాహ్కు జ్ఞాపకం చేస్తాను.”

మరో ఉన్నిటినంలో “ఖుర్జాన్ గురించి” అని ఉంది. ఖుర్జాన్ అంటే దేవుని త్రాపిని ఎవరు గట్టిగా పట్టుకుంటారో వారు

సన్నార్గాన్ని పొందారు. మరెవరు దాన్ని పదిలేశారో వారు మార్గం తప్పిపోయారు. ఈ అంశంపై ఎన్నో హదీసులు ఉన్నాయి. ఈ విషయంలో ఈ ఆధారాలు, నిదర్శనాలను కూలంకషణంగా చర్చించవలసిన అవసరం లేదు. మహాప్రవక్త ప్రియ నహచరుల రిజ్యూసుల్లాహీ అలైమీ ముఖ్యమయిన్) మొదలుకుని విద్యాంసులు, విశ్వాసుల వరకు అందరూ ఒక విషయంలో ఏకాభిప్రాయం కలిగి ఉన్నారు. అదేమంటే దైవగ్రంథానుసారం మనలుకోవటం అవశ్యం. అంతేకాదు, ధార్మిక వ్యవహారాలన్నీ దైవగ్రంథంతో పాటు దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైమీ వ సల్లం) సంప్రదాయానికి లోపించబడతాయి, పరిపాలనా వ్యవహారాలు సయితం దైవగ్రంథానికి, దైవప్రవక్త విధానానికి కట్టుబడి అమలపడతాయి.

రెండవ ప్రాతిపదిక దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైమీ వ సల్లం) విధానం (సున్నత్)

రెండవ ప్రామాణికమైన ప్రాతిపదిక దైవప్రవక్త(సఱసం) గారి విధానం. అంటే ఆయన (సఱసం) గారి ప్రవచనాలు, ఆచరణలు లేక ప్రసంగాలు. అయితే ఇవన్నీ వివ్యసియ వర్గాల ద్వారా ఉన్నిటించబడినవై ఉండాలి. ఆ విధంగా ధృవీకరించబడినవన్నీ “హదీసు”గా పరిగణించబడతాయి. దీన్నే సున్నత్ (మహాప్రవక్త విధానం, సంప్రదాయం)గా వ్యవహరిస్తాడు.

మహాప్రవక్త గారి ప్రియసహచరుల నుండి నేటి వండితుల వరకూ-అందరూ ఈ సినిలైన (హదీసు) ప్రాతిపదికను ధృఢంగా విశ్వసించదమేగాక దీనిని తమ “స్వీకృతి”కి కొలబద్దగా పరిగణిస్తారు. ముస్లిం సమాజానికి దీని ప్రకారం శిక్షణు ఇస్తారు. ఇంకా ఈ ‘విద్య’ను ప్రాచుర్యంలోకి తెచ్చే ఉద్దేశ్యంతో వారు గ్రంథాలను సంకలనం చేశారు. ఫిక్హ్ సూత్రాలను, హదీసు పరిభాషను వివరించే గ్రంథాలలో దీనిని ప్రముఖంగా విశదికరించారు.

‘సున్నతే’ (ప్రవక్త విధానం) ప్రామాణికమైనదనే విషయమై ఎన్ని అధారాలు ఉన్నాయంటే, అనఱు వాటిని గట్టించటమే గుణమైపోతుంది. వాటిలో కొన్ని ఆధారాల ప్రస్తావన ఖుర్జనలోనూ ఉంది. అందులో మహాప్రవక్త (స) గారికి విధేయత చూపి, ఆయన (స) అడుగుజాడలలో నాడుచుకోవలసిందిగా అదేకించబడింది. ఈ ఆదేశం ఆయన సమకాలికులకు వర్తించినట్లుగానే ఆయన అనంతరం వచ్చే వారందరికి వర్తిస్తుంది. ఎందుకంటే ఆయనే అంతిమ దైవప్రవక్త (స). కాబట్టి ఆయన అనుచరులందరూ ప్రశ్నయదినం వరకూ ఆయన (స)కు విధేయుటై ఉండవలసి ఉంది. ఎందుకంటారేషో? మహాప్రవక్త (సతసం)గారు దివ్యఖుర్జనకు తూత్పర్యం వంటివారు. ఆయన మాటలుగానీ, చేతలుగానీ, ఆయన ప్రసంగాలు గానీ - అన్ని దివ్యఖుర్జనలోని ఆయతులను ప్రతిపింభిస్తాయి.

‘సున్నతే’ గనక లేకుంటే సమాంలో ఎన్నిరకతులున్నాయో, వాటి స్వరూప స్వభావాలేమిదో, అవసరాలేమిదో ప్రజలకు తెలిసేది కాదు. అలాగే ఉపవాసాలు, ఇతార్త, ఘాట పంటి విధుల రూపురేఖలను కూడా ప్రజలు తెలుసుకోలేకపోయేవారు. అదే విధంగా సున్నతే లేకుంటే ప్రజలకు మంచిని పెంచిందించే, వెదులను అరికట్టే ఆళ్లప తీరుతెన్నుటు లోధపడేవి కావు. లావాదేవీలేమిదో, ధర్మాధర్మాలేమిదో, అల్లాహ్ విధించిన హద్దులు, కట్టుబాట్లు ఎమిదో కూడా నెలకొల్పించ్చాడో సులువుగా అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నారు.

ఈ సందర్భంగా దివ్యఖుర్జనలోని పలు వాక్యాలను ఉదాహరించి మహాప్రవక్త (స) గారి విధానాన్ని అనునరించబడం అనివార్యమని నిరూపించవచ్చు. మచ్చుకు అలి ఇష్మాన్ సూరాలో అల్లాహ్ ఇలా అదేకించాడు

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾ آل عمران :

“అల్లాహ్కు, ప్రవక్తకు విధేయత చూపంది. మీరు కరుచేంపఱడే : అవకాశం ఉంది.” (అలి ఇష్మాన్ : 132)

‘నిస్స’ సూరాలో ఈ విధంగా సిలాపీయుండి :

﴿بَنَّا يَهَا الْذِينَ ء امْتُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء : ٥٩

“ఈ విశ్వసించిన వారలారా ! అల్లాహ్కు, ప్రవక్తకు, మీరో అధికారం అప్పగించబడిన పెద్దలకు విధేయత చూపండి. మీ మధ్య ఏ విషయంలోనియునా వివాదం తల ఎత్తిశే దాన్ని అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్తకు నివేదించండి. మీరు నిజంగానే అల్లాహ్ మరియు అంతిమదినం మీద మిక్కానం గలవారైతే (మీరు ఇలాగే చేయాలి), ఇదే సరైన వర్ణం. ఫలితాన్ని బట్టి కూడా ఇదే ఉత్తమమైనది.”

(అన్ నిసా : 59)

‘నిస్స’ సూరాలోనే వేలాక చోట పరమ ప్రథమ ఇలా అదేకిస్తున్నాదు :

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوْلَى فَمَا أَرْسَلَكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ النساء : ٨٠

“ప్రవక్తకు విధేయత చూపిన వాడు వాస్తవంగా అల్లాహ్కు విధేయత చూపినట్టే. కానీ ఎవడయితే విష్ముఖుడయ్యాడో అటువంటి వారిల్లు మేము నిన్ను కావలివానిగా చేసి పంపలేదు.” (ఆయత్ నెం. 80)

మరి మహాప్రవక్త (సతసం) గారి విధానం మనకు ప్రమాణించం కాదనుకుంటే, (లేక) అది సురక్షితంగా లేదని ఉపాంచకుంటే, ఆయన (సతసం) గారికి విధేయత చూపటం ఎలా సాధ్యమచుతుంది? ఏదైనా విషయంలో వివాదం తిరిగినప్పుడు దాన్ని దైవగ్రంథం మరియు దైవప్రవక్త (స) విధానం వైపుకు మరలించబడం ఎలా సంభవమచుతుంది?

ఒకవేళ మన ఆలోచనలు గసక ఇలా వక్రంగా సాగినట్టయిలే ఇంకా ఎన్నో భయంకరమైన సూందేహాలు పొడసూపుతాయి - అంటే అనలు ఉనికిలో లేని విషయాల గురించి అల్లాహ్ తన దాసులకు ఆదేశాలిచ్చాడన్నమాట! ఇదంతా మిథ్య అన్న మాట!! (దైవం మన్నించుగాక!)

అల్లాహ్ అనేనప్పుడు సూరాలో ఏమని అంటున్నాడో చూడండి :

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَقْرَءُونَ﴾ النుహ: ٣٣

“ఈ జ్ఞాపికను నీ (ప్రవక్త) ఐ కూడా అవతరింపజేశాము. నీవు ప్రజల ముందు వారి కోసం అవతరింపజేయబడిన ఉపదేశాన్ని సృష్టంగా వివరించటానికి, (స్వయంగా) ప్రజలు కూడా ఆలోచించటానికి.”

(అన్ నప్పు 44)

అన్ నప్పు సూరాలోనే మరోచోట ఇలా అనబడింది :

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ النుహ: ١٢

“మేము ఈ గ్రంథాన్ని నీపై ఎందుకు అవతరింపజేశామంటే, వారు గురి అయివున్న విభేదాల యుద్ధాన్ని నీవు వారికి సృష్టం చేయాలని. ఈ గ్రంథం తనను విశ్వసించే వారి కోసం మార్గదర్శకత్వంగానూ, కారుణ్యంగానూ అవతరించింది.” (ఆయత్ నెం. 64)

ఆలోచించండి! మహానీయ ముహమ్మద్ (స) వారి సున్నత్ ఉనికిలో లేని పక్కంలో, ప్రవక్తగారి సున్నత్ ప్రమాణబద్రం కాని పక్కంలో దైవగ్రంథాన్ని విడుమరచి చెప్పే బాధ్యతను అల్లాహ్ తన అంతిమ ప్రవక్తకు ఎందుకు అప్పగిస్తాడు?

దివ్యఖురుత్తానలోని సూర్ సూరాలో కూడా అల్లాహ్ ఇదే విధంగా అచేతిస్తున్నాడు :

﴿فُلْ أَطْبَعُوا اللَّهُ وَأَطْبَعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوْلُوا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حِيلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حِيلَتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ التూర: ٥٣

(ఓ ముహమ్మద్! వారితో ఇలా అను) “అల్లాహ్కు విధేయులు కండి, దైవప్రవక్త ఆదేశాలను పాటించండి. కాని ఒకవేళ మీరు విముఖులవుతే, బాగా తెలుసుకోండి, దైవప్రవక్తపై పెట్టబడిన కర్తవ్యభారం వరకే అతను బాధ్యడు. మీపై మోషబడిన కర్తవ్య భారానికి మీరు బాధ్యులు. దైవప్రవక్తకు విధేయులైతే మీరే మార్గదర్శకత్వం పొందుతారు. లేకపోతే సృష్టంగా ఆజ్ఞను అందజేయటానికి మించి ఎక్కువ బాధ్యత దైవప్రవక్తపై లేదు.” (ఆయత్ నెం. 54)

సూర్ సూరాలోనే వేరొక చోట వివ్య ప్రథమమైన అల్లాహ్ ఆజ్ఞాపించాడు :

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكُوْةَ وَأَطْبَعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

ال్లూర: ٥٦

“సమాజాను స్థాపించండి, జకాత్ జవ్వండి, దైవప్రవక్తకు విధేయులుగా

ఉండండి. తద్వారా మీరు కరుచేంపబడే అవకాశం ఉంది." (ఆయత్ నెం. 56)

అల్ ఆరాఫ్ సూరాలో దేవుడు ఇలా ఆదేశించాడు :

﴿فَلَيَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً، الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخْلِقُ وَيُمِيتُ فَامْتُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَطِيمِ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبَعَهُ لَعْلَكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (الاعراف ١٥٨)

ఉముహమ్మద్ ఇలా ప్రకటించు - "మానవులారా! నేను మీ అందరి వైపుకు వచ్చిన అల్లాహ్ సందేశపూరుణ్ణి. ఆయన భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యానికి ప్రభువు. ఆయన తప్ప మరొక దేవుడు లేదు. ఆయనే జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయనే మృత్యువును ఇస్తాడు. కనుక విశ్వసించండి అల్లాహ్ ను, ఆయన వంపిన నిరక్షరాస్యాదైన ప్రవక్తను - అతను అల్లాహ్ ను, ఆయన సూక్తులను విశ్వసిస్తాడు - అతనిని అనుసరించండి. మీరు సరియైన మార్గం పొందే అవకాశం ఉంది."

(అల్ ఆరాఫ్ : 158)

మహాప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు విధేయులై ఉంటూ, ఆయన విధానాన్ని అనుసరించినపుడే మనకు సన్మార్గం ప్రాప్తిస్తుందని, దైవ కారుణ్యం అవతరిస్తుందని ఈ ఆయతుల ద్వారా స్వప్తంగా బోధపడుతున్నది. దైవప్రవక్త (స అసం)కు విధేయత చూపనిదే సరైన మార్గం ఎలా లభిస్తుంది? కరుచేంపబడే అవకాశం ఎక్కుడుంటుంది? సున్నతీ (ప్రవక్త విధానం) సరైంది కాదనలేక అది ఉద్దేశించబడిన వైనం సమ్మశక్యం కాదనోపంకలు పెట్టినప్పుడు మానవుడు మార్గదర్శకత్వానికి ఎలా పొత్తుడు కాగలుగుతాడు?

సూరె సూర్యలో దేవుడు ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు :

﴿فَلَيَسْخُدْرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةً أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ﴾

الْيَمْ [الور : ٦٣]

"దైవప్రవక్త ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించేవారు, తాము ఏదైనా ఉపద్రవంలో చిక్కుకు పోతామేమో అనీ, తమటై బాధాకరమైన శిక్క ఏదైనా అవతరిస్తుందేమో అనీ భయపడాలి." (అన్ సూర్ - 63)

హాష్మి సూరాలో దైవాదేశం ఇలా ఉంది.

﴿وَمَا ءاَتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ الحشر :

"దైవప్రవక్త మీకు ఇచ్చినదాన్ని తీసుకోండి, ఆయన మిమ్మల్ని నిషేధించిన దాని జోరికి పోకండి." (అల్ హాష్మి - 7)

ఈ భావార్థం గల ఆయతులు జంకెన్నే ఉన్నాయి. వీటన్నింటిలోనూ చెప్పబడిన విషయం ఒక్కటే - అదే, మహాప్రవక్త (సామాజిక సామాజిక స్వభావాల నిర్వహించటం), ఆయన అనుసరించటం, ఆయన ప్రసాదించిన దానిని స్వీకరించటం, ఆయన వారించిన వాటికి దూరంగా ఉండటం అవశ్యం, అనివార్యం అని ఈ ఆయతులు నొక్కి పలుకుతున్నాయి.

దైవగ్రంథం మరియు దైవప్రవక్త విధానం - ఈరెండూ ఒకదానితో మరొకటి పెనవేసుకుచోయిన మూలాధారాలు. ఒకటి లేకుండా ఇంకొకటి లేదు. వీటిలో ఏ ఒక్కదానిని కాదన్నారెండవదానిని కూడా కాదన్నార్లు. వాస్తవానికి ఇది ధిక్కారం. అపిత్యానం కీందికి వస్తుంది. ఇంకా ఈ ధిక్కార వైఫారి మార్గ విష్ణువుల ప్రాప్తిస్తుంది. ఈ ధిక్కార పోకడకు పాల్గొందిన వ్యక్తి విశ్వాసుల, పండితుల పరిధి సుంది వెలివేయబడిన వాడవుతాడు. (అంతే కాదు, దైవప్రవక్త - సామాజిక విధానాన్ని ప్రిపమాణబద్ధమైనదిగా ఒప్పుకోనంతవరకూ నేనంటాను. పవిత్ర ఖుర్జాన్ దైవగ్రంథం అని అసలు మనకు చెప్పింది ఎవరు?)

పూజుతీ ముహమ్మద్ (సలసం)గారే కదా! మరి ఆయనగారి హదీసులు, విధానాలే నమ్మశక్యం కానపుడు ఖుర్జాన్ మాత్రం దైవగ్రంథం అని ఎలా నిరూపితం అవుతుంది? (దైవం మన్మించుగాక) అన్న తప్ప ఈ సందర్భంగా ఉత్సుమవుతుంది.)

మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స అనం)కు విధేయత చూపటం, ఆయన తీసుకు వచ్చిన వాటి ప్రకారం ఆచరించటం అవశ్యమవటం, ఆయన పట్ట అవిధేయత హరామ్ అవటం - ఇవన్నీ ప్రామాణికమైన హదీసుల ద్వారా రూఢి అయినవి. ఔగా ఈ ధర్మములు అందరికీ వర్తిస్తాయి. వారు మహాప్రవక్త (సలసం) గారి సమకాలీకులైనా, లేక ఆయన తదనంతరం ప్రశ్నయుదినం వరకు పుట్టేవారైనా - అందరికీ యథాతథంగా వర్తిస్తాయి. ఆ హదీసులలో మచ్చుకు కొన్ని ఉక్కడ పేర్కొంటున్నాము-

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ نَبَّأَ : "مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ") متفق عليه

1. మహానీయ ముహ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారని పూజుతీ అబూహూరైర (ర.అ) చెప్పారు : ”ఎవరు నాకు విధేయత చూపారో వారు అల్లాహుకు విధేయత చూపారు. మరెవరు నా యొదల అవిధేయులుగా ఉన్నారో వారు అల్లాహు యొదల అవిధేయులయ్యారు.”
2. సహ్యా బుఫారీలో దైవప్రవక్త (సలసం) వారు ప్రశ్నాధించారని పూజుతీ అబూహూరైర (ర.అ.) ఉల్లేఖించారు.

((كُلُّ أُمَّيْيَيْ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَىٰ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَىٰ ؟ قَالَ : مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَىٰ) متفق عليه

“నా అనుచర వర్ణియుల్లో నన్ను ధిక్కరించిన వారు తప్ప అందరూ సఃరంలో

ప్రవేశిస్తారు.” ఈ దైవప్రవక్తా! మిమ్మల్ని ధిక్కరించిన వాడు అంటే ఎవరు? అని ప్రశ్నించగా, “నాకు విధేయుడై ఉన్నవాడు స్వర్ణంలో ప్రవేశిస్తాడు. మరి నా యొదల అవిధేయుడుగా మెలగినవాడు నన్ను ధిక్కరించిన వాడవుతాడు” అని అన్నారు.

3. అహ్మద్, అబూదాహూద్ మరియు హకిములు ప్రామాణికమైన ఆధారాలతో క్రింది హదీసును పేర్కొన్నారు - వారు ఇలా ప్రాశారు :

((عَنِ الْمَقْدَامَ بْنِ مَعْدِيْرَبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ نَبَّأَ أَنَّهُ قَالَ : "أَلَا إِنِّي أُوْتَيْتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ أَلَا يُؤْشِكُ رَجُلٌ شَبَّاعًا عَلَىٰ أَرْبَكِهِ يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنَ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ حَلَالًا فَاحْلُوْهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ حَرَامًا فَحَرِّمُوهُ") زోహి అబో దాఓద వాహమ్ వాహమ్ బాసాద సంఘి

ప్రవక్త మహానీయులు (సలసం) ప్రవచించారని ముఖ్యమైన హదీసరచ్ఛ (ర.అ) ఉల్లేఖించారు: “నిన్నసందేహంగా నాకు గ్రంథం వొనగబడింది. గ్రంథంతో పోటు దాని ఉపమానం (అంటే హదీసు: ఇది కూడా దేవుని సంకేతం ప్రకారమే అయి ఉంటుంది). కూడా ప్రసాదించబడింది. జాగ్రత్త! అతి చేరువకాలంలోనే కడుపు నిండిన మనిషి ఒకడు బయలుదేర్రాడు. అతడు హయిగా మెత్తని దిందుపై కూర్చుని - మీరు ఈ ఖుర్జాన్ను మీ కొరకు అవసరమైనదని భావించండి. ఇందులో మీరు ధర్మసమృతమైనది (హాలాల్)గా గ్రహించిన దానిని ధర్మసమృతంగా భావించండి. ఇందులో అధర్మమైనది (హరామ్)గా గ్రహించిన దానిని అధర్మమైనదిగా తలపోయండి’ అని అంటాడు”.

(అంటే మహాప్రవక్త (సలసం) తరువాత కాలంలో ఇన్నించే వారిలో కొంతమంది; ‘మీకు ఖుర్జాన్ మాత్రం చాలు’ అనే నినాదం విని హదీసులను త్రోసిపుచ్చటం మొదలెడతారు. ఉదాహరణకు : పాకిస్తాన్లో అబ్దుల్లా చక్కిదార్స్

క్రమాగంచి

18

మరియు అతని మానస పుత్రులైన గులాం అహ్వార్ హర్వేట్, డా. ఘజ్ఞిరహ్మన్ తదితరులు ఇలాంటి నినాదమే ఇచ్చి మహాప్రవక్త (సామానం) నుస్కుత్తాడు | తోసిరాజనారు)

అబూదావుడ్, ఇబ్నుమాజ్ ఎన్నదగ్గ ఆధారాలతో క్రింది ఉద్దేశనాన్ని పొందుపరచారు:

((عَنْ أَبْنَىٰ رَافِعٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : "لَا أَفِيقُنَّ أَحَدًا كُمْ شَكِّاً عَلَىٰ أَرْبُكْتَهُ يَا تَيْهَ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمْرُتُ بِهِ أَوْ نَهِيَتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا نَدْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِتْعَنَاهُ")) رواه ابو داود وابن

ماجهہ بامناد صحیح

మహానీయ ముహమ్మద్ (సాలం) ప్రవచించారని తన తండ్రి చెప్పినట్లు హజ్రత ఇబ్రైమ్ అట్లి రాష్ట్ర నుడివారు - “మీలో ఒకడు తప్పనిసరిగా ఇలా ఉంటాడు, అతడు తన దిందుకు ఆనుకుని తేసీనుదపుతాడు. అతని వద్దకు నా ఆజ్ఞలలోని ఒక ఆజ్ఞ వస్తుంది. ఘలానా వనిని చేయాలనో లేక చేయకూడదనో నేను అందులో ఆజ్ఞాపించి ఉంటాను. అప్పుడతను, ‘అదేం మాకు తెలీదు (ఎందుకంటే) దైవగ్రంథంలో మా ధృష్టికి వచ్చిన ఆజ్ఞను మాత్రమే మేము శిరసాపొసాము’. అని అతనంటాడు”.

4. వేలాక ఉన్నట్టేఖనంలో ఇలా వివరించబడింది. దానిని హసన్ లిన్ జాచిర్ గారు మథ్యదామ్ లిన్ మాచీకరణ్ నుండి సంగ్రహించారు : ఆయన ఇలా త్రాపించునారు -

((حَرَمَ رَسُولُ اللَّهِ مِثْلَهُ يَوْمَ خَيْرِ أَشْيَاءِ ثُمَّ قَالَ : يُؤْشِكُ أَحَدُكُمْ أَنْ يُكَذِّبَنِي وَهُوَ مُتَكَبِّرٌ بِحَدِيثِي فَيَقُولُ بَيْتًا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا إِنْتَخَلَلْنَاهُ وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَمْنَاهُ أَلَا أَنَّ مَا حَرَمَ رَسُولُ اللَّهِ مِثْلًا مَا حَرَمَ اللَّهُ)) ابْنُ مَاجِهٍ

سنت نبوی پر گلہا جب

19

سنت نئی پرل انجمن

వ్రాత వార్షికాలు పరమాత్మ

కైబర్ విజయం పరించిన నాడు ప్రవక్త మహానీయులవారు కొన్ని వస్తువులను హరామ్ (నిషిద్ధం)గా ఖరారు చేశారు. ఆ సందర్భంగానే ఆయన (స) ఇలా పలికారు - “త్వరలోనే మీలోని ఒకదు నన్ను భిక్షురించవచ్చు. వాడు హాయిగా ఆసుకుని కూర్చుని ఉంటాడు. నా హాదీసును ఎవరయినా వినిపిస్తే ‘మీకూ-మూకూ మధ్య ఖుర్తాన్ ఎలాగూ ఉంది కదా! అందులో దేనిని హలాల్గా పొందుతామో దానినే ‘హలాలీ’ పరిగణించాము. మరి దేనిని ‘హరామ్’గా పొందుతామో దానిని హరామ్గా భావించాము’ అని అతను అంటాడు. జాగ్రత్త! దైవప్రవక్త దేనిని హరామ్ (నిషిద్ధం)గా చేశారో అది దేవుడు హరామ్గా చేసిన దానిలో సమానం.”

తరచూ మహాప్రవక్త (స అనం) వారు తన ప్రియ సహచరులను ఉద్దేశించి, “మీలో ఇక్కడ ఉన్నవారు ఇక్కడలేనివారికి” విషయాన్ని చేరవేయండి అని తాకీదు చేసేవారు. వారితో ఇంకా ఇలా అంటూ ఉండేవారు: విషయాన్ని వినే వారిలో చాలామంది విషయాన్ని చేరమేసిన వారికన్నా బాగా గుర్తు పెట్టుకునే వారై ఉండవచ్చు. వివేకసంఘన్నులై ఉండవచ్చు”. అంతిమ హాణ్ యూత్ సందర్భంగా కూడా మహానీయ ముహామ్మద్ (సఅనం)గారు అరథా రోజున తన సహచరులను ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ ఇలా అన్నారని సహీద్ హాదీసుల ద్వారా తెలుసోంది : -

((فَلَيَلْعُمُ الشَّاهِدُ الْغَالِبَ فَرُبٌ مَنْ يُلْعِنُهُ أَوْ عَنِ الْمِئَةِ مَنْ سَمِعَهُ)) متفق عليه

“ఇక్కడన్నవారు ఇక్కడలేని వారికి (నా సందేశాన్ని) అందజేయండి. ఎందుకంటే వినే వారిలో చాలామంది ఆందజేసిన వారికన్నా ఎక్కువ గుర్తు పెట్టుకోవచ్చు. ఆయన (స) హాదీసును విస్తువారిపై ఈ బాధ్యత పది ఉండకపోతే, ప్రతియుదినం పరకు ఆయన హాదీసు మిగిలి ఉండకపోతే అనలు ఆయన (స అనం) దానిని ప్రచారం చేసే బాధ్యతనే మనకు అప్పగించేవారు కాదు. దీన్ని లట్టి భోధపడేదేమిటంటే ప్రవక్త మహానీయుల (సఅనం) వారి నోట ఎవరయితే

“మేము ఈ ఖుర్జన్ ను అవతరింజేశాము. మరి స్వయంగా మేమే దీనిసి కాపాడుతాము”.

మహాప్రవక్త (స అనం) గారి ప్రవచనాలు మరియు సుస్నేత్ కూడా ఇదే కోవకు చెందినది అనటంలో ఎలాంటి అతిశయోక్తి లేదు. (ఇవి కూడా దేవుని సంకేతానుసారమే అవతరింపజేయబడ్డాయి). దేవుడు తన గ్రంథాన్ని రక్షించినట్టే సుస్నేత్ ను కూడా రక్షించాడు.

అల్లాహ్ ఈ లక్ష్మిం కొరకు ఉలమా (పండితులు) సమూహాన్ని ఉనికిలోకి తెచ్చి, హదీసులను సంరక్షించే సద్గుద్దిని వారికి వోసగాడు. ఈ పండితులు నిరంతరం హదీసులకు రక్కా కవచంలా నిలబడ్డారు. మిథ్యావాదులు హదీసులలో ప్రక్రిప్తాలకు పొల్చుడినపుడల్లా వాటిని ఖండించారు. అజ్ఞానంతో, మిదిమిది జ్ఞానంతో ఎవరు హదీసులకు వక్రభాష్యాలు చెప్పినా వాటిని ఖండించారు. అజ్ఞానులు ఎప్పుడు ఈ హదీసులలో బూటుకు ఉల్లేఖనాలను మితితం చేసినా ఉలమా వాటిని ప్రామాణికమైన హదీసుల నుండి వేరుపరచారు. ఆ విధంగా ఇది కూడా దైవికంగా జరిగిన ఏర్పాటు అనటంలో సందేహం లేదు. ఎందుకంటే అల్లాహ్ హదీసులను తన గ్రంథం యొక్క తాత్పర్యంగా చేశాడు. దివ్యఖుర్జన్ లో ప్రతి విషయాన్ని కూలంకషంగా చర్చించటం సాధ్యం కాదు. అయితే హదీసులలో వాటి వపరాలు వస్తుయి: ఉదాహరణకు : - పొలు తాపే ఆదేశాలు, వారసత్వ పంపిణీకి సంబంధించిన వ్యవహారాలు, వివాహాది కార్యాలలోని ధర్మధర్మాలు మొదలగునవి.

దీంతో పొటు మరెన్నో ఆదేశాలున్నాయి. సహీద్ హదీసులలో వాటి ప్రస్తావన ఉంది. కాని ఖుర్జన్ లో వాటి ప్రస్తావన లేదు.

హదీసును విన్నారో, ఇంకా ఎవరెవరి వద్దకయితే స్వప్తమైన ఆధారాల ద్వారా హదీసు చేరిందో వారందరిపై దాన్ని ఆచరించే, ప్రధారు చేసే బాధ్యత పదుతుంది. ఆ విధంగా అది వారందరి కొరకు ‘పుణ్యతీ’ అవుతుంది.

ప్రవక్తగారి ప్రియ సహచరులు (షఫ్టోబా-రజి) ప్రవక్తగారి మాటలను, చేతలను కేవలం తమ వరకే గుర్తు పెట్టుకోకుండా వారు తమ అనుయాయులకు పొచ్చుతగ్గులు లేకుండా వాటిని అందజేశారు. మరి ఆ అనుయాయులు తమ తరువాత తరం వారికి ఈ అమానతును సురక్షితంగా అప్పగించారు. ఈ విధంగా ఒక తరం వారు ఇంకాక తరం వారికి వారసత్వంగా ఈ అమానతును యథాతథంగా అందజేసుకుంటూ వచ్చారు. ఉలమా (పండితులు) ఈ సుస్నేత్ ను గ్రంథస్తం చేశారు. అత్యంత ప్రామాణికమైన ఉల్లేఖనాలను బలహీనమైన ఉల్లేఖనాల నుండి వేరు చేశారు. ప్రామాణికమైన హదీసులేవో, బలహీనమైనవి ఎవో పరికించి నిర్మారించడానికి కొన్ని సూత్రాలను సైతం క్రోదీకరించారు. (ఈ ప్రక్రియలో భాగంగానే హదీసు సూత్రాలు - ముస్తలాపులో హదీస్, అస్యాపురిజాల్ యొక్క శాశ్వతమైన విద్యలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. ఈ అంశాల ఆధారంగా అనేక గ్రంథాలు రచించబడ్డాయి. ఆఫరికి బలహీనమైన హదీసుల గురించి, హదీసు అంశాల గురించి కూడా గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి - అనువాదకుడు). పండితుల, హదీసువేత్తల నిరంతర కృషి ఫలితంగా బుఝార్చి షరీఫు, ముస్లిం షరీఫులతో పొటు మరెన్నో హదీసు గ్రంథాలు ఆవిష్కరించబడ్డాయి. ఆ విధంగా హదీసులు సురక్షితం గావించబడ్డాయి. ఏ విధంగానైతే పరమప్రథమమైన అల్లాహ్ తన గ్రంథాన్ని (ఖుర్జన్ నీ) నాస్రికుల, మిథ్యావాదుల ప్రక్రిప్తాల నుండి, స్వార్థపరుల కల్తీ బారి నుండి కాపాడాడో అదే విధంగా హదీసు వేత్తలు హదీసుల పరిరక్షణ కోసం కట్టుదిట్టమైన ఏర్పాట్లు చేశారు. ఖుర్జన్ కాపాడే విషయమై అల్లాహ్ స్వయంగా ఖుర్జన్ లోనే ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు:

ప్రవక్త సహచరులు, వారి తరువాత వారు మరియు ఇస్లామీయ విద్యాంసులు దృష్టిలో సున్నత్ బెస్ట్ ట్ర్యాండ్

స్టోర్ హదీసులలో హజ్రత్ అబ్బాహురైర (ర.అ.) ఉద్దేశునం ప్రకారం; మహానీయ ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్) పరమపదించిన తరువాత అరేబియాలోని కొన్ని తెగలు ధర్మప్రఘమయ్యాయి. ఈ పరిస్థితిని గమనించిన హజ్రత్ అబ్బాబకర్ (ర.అ.) ఇలా అన్నారు: “దేవుని సాక్షీ! నమాత్ మరియు జకాతీల మధ్య లేదా కనబరచిన వానికి వ్యతిరేకంగా ధర్మయుద్ధం చేస్తాను”. ఈ మాట విన్న హజ్రత్ ఉమర్, “మీరు వారికి వ్యతిరేకంగా ఎలా బోరాడుతారు? వాస్తవానికి దైవప్రవక్త (సత్తానం) వారు ఈ విధంగా చెప్పి ఉన్నారు - ‘ప్రజలు లా ఇలాహా ఇల్లాహ్’ పరించే వరకూ వారితో ధర్మయుద్ధం చేయుని నాకు ఆళ్ళాఫించబడింది. వారు ఈ కలిమాను గనక పరిస్తే వారి ధన ప్రాణాలు నా తరఫున సురక్షితం గావించబడతాయి. దీని (కలిమా) సత్యతమూలంగా వారికి రక్షణ లభిస్తుంది”. ఇది విన్న హజ్రత్ అబ్బాబకర్ (ర.అ.), “ఎమిట్ ఒకాల్ దాని (కలిమా) సత్యతలో అంతర్మాగం కాదా!?” దైవసాక్షీ! వాళ్ళ గనక మహాప్రవక్త (సత్తానం) ఉనితకాలంలో చెల్లిస్తూ ఉండే ఒంచె త్రాదును ఆపి ఉంచినా నేను వారికి వ్యతిరేకంగా ధర్మయుద్ధం చేస్తాను.” ఇది వినగానే హజ్రత్ ఉమర్ (ర.అ.) నాకిప్పుడు విషయం టోఫపడింది. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ ధర్మయుద్ధం విషయంలో హజ్రత్ అబ్బాబకర్ (ర.అ.)కు సరియైన అవగాహనను ప్రసాదించాడు. ఇదే సత్యమని నాకు తెలిసిపోయింది” అని అన్నారు.

దైవప్రవక్త (సత్తానం) నహచరులు ఈ విషయంలో హజ్రత్ అబ్బాబకర్తో ఏకీధవించటమే గాకుండా ధర్మప్రఘమకు పాల్పడిన వాజరతో

ఉపర్కు చేసి వారిని తిరిగి రుజువుర్చుల్ని చేశారు. తమ ధర్మప్రఘమకు మొండికేసిన వారిని తుదముట్టించారు.

ఈ వృత్తాంతం ప్రకారం సున్నత్ యొదల గౌరవం కలిగి ఉండటం, దానిని తు.చ. తప్పకుండా పాటేంచటం అవసరమని స్వప్తంగా తెలుస్తోంది.

ఒక “తాతమ్ము” హజ్రత్ అబ్బాబకర్ (ర.అ.) సన్నిధికి వచ్చి తన వారసత్వపు సమస్యను గురించి నివేదించుకుంది. దైవగ్రంథంలోనియితే దీని గురించిన వివరాలు లేవు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సత్తానం) దీని గురించి ఒక నిర్దయానికి వచ్చినట్లు కూడా నాకు తెలీదు. దీని గురించి నేను ప్రజలను అడిగి తెలుసుకుంచాను అని హజ్రత్ అబ్బాబకర్ (ర.అ.) అన్నారు.

ఈ వ్యవహారం గురించి ఆయన ప్రజలను దర్శావు చేయగా కొంతమంది ప్రవక్త సహచరులు (ర.అ.) ధృవీకరించారు. మహాప్రవక్తవారు ‘తాతమ్ము’కు వారసత్వంలో అరవథాగం ఇప్పించారని వారు సాక్ష్యం పలకగా తదనుగుణంగా అబ్బాబకర్ (ర.అ.) తీర్చు ఇచ్చారు.

హజ్రత్ ఉమర్ (ర.అ.) గారు తిస్తును, జకాతును వసూలు చేసే ప్రతినిధులకు తాకీదు చేస్తూ ఇలా అనేవారు.

“మీరు ప్రజల మధ్య దైవగ్రంథానుసారం తీర్చు చెయ్యండి. ఒకవేళ ఏ సమస్యకయినా పరిష్కారం దైవగ్రంథంలో మీకు కానరాకపోతే దైవప్రవక్త (సత్తానం) సంప్రదాయం ప్రకారం పరిష్కరించారి సుమా!”

ఒకసారి హజ్రత్ ఉమర్ (ర.అ.) గారికి ఒక మహిళ ఇమ్మాన్⁽¹⁾ కి సంబంధించిన సమస్య క్రిష్టుతరంగా పరిషామించింది. అప్పుడాయన సహజాను సంప్రతించగా, ముహమ్మద్ చిన్ సలమ, ముగైర చిన్ షాబ (రచి అల్లాహు అన్హాం)లు ఆయన సన్నిధికి వచ్చి, “ఈ వ్యవహారంలో ఒక బానిన లేక బానిసరాలికి స్వాతంత్ర్యం వేసగటం తగిన పరిష్కారంగా మహాప్రవక్త (సత్తానం)

1) ‘ఇమ్మాన్’ అంటే ఒక స్త్రీ తన గర్భస్త కిశువును ఒకరి ఉత్సాహితి లేక వేధింపు మూలంగా ప్రూప సాక్షు చేయటం.

తీర్పు ఇచ్చారు"అటూ సాక్ష్యమిచ్చారు. ఆ మేరకు హజుల్ ఉమర్ (ర.ఆ.) కూడా తీర్పు ఇచ్చారు.

హజుల్ ఉస్మాన్ (ర.ఆ.) దగ్గరకు ఒక సమస్య వచ్చింది. భర్త చనిపోయిన మీదట భార్య తన ఇంట్లో ఎన్ని రోజులు "ఇద్దర్త" (కోకం) పాటించాలి? అన్నది ఆ సందేహం. ఈ వ్యవహరంపై ఆయన దర్జాపు చేయగా అటూనయాద్ (ర.ఆ.) సోదరి అయిన ఫరీయ బిస్తే మారిక బిన్ సనాన్ కబురంపిస్తూ, తన భర్త మరణించినపుడు అతని ఇంట్లోనే నిలకడగా ఉండి నిర్మిత ఇద్దర్త గడువును హృతి చేయవలసిందిగా దైవప్రవక్త (సత్తాసం) తనకు అదేశించారని ధృవీకరించారు. చివరకు హజుల్ ఉస్మాన్ (ర.ఆ.) కూడా ఈ మేరకే తీర్పు ఇచ్చారు.

అలాగే హజుల్ ఉస్మాన్ (ర.ఆ.) గారు, వరీద బిన్ ఉథిత మద్దం నేవించారని తెలిసి సున్నత్త ప్రకారం కిక్క విధించారు.

హజ్ యూత్రతు సంబంధించిన ఒకానొక త్రియ (తమ్మతా) విషయం హజుల్ ఉస్మాన్ (ర.ఆ.) గారి అభిప్రాయం ఫిన్నంగా ఉందని హజుల్ అలీ (ర.ఆ.)గారికి తెలిసినపుడు హజుల్ అలీ (ర.ఆ.) హజ్ మరియు ఉమ్రా రెండింటికి సంబంధించిన 'ఇహోమ్' కట్టుకుని ఇలా చెప్పారు. "నేను ప్రజలలో ఏ ఒక్కరో వెరియుచ్చిన అభిప్రాయం ఆధారంగా దైవప్రవక్త (సత్తాసం) సున్నత్తను త్యాగించజాలను".

మరి కొంతమంది హజుల్ అటూబకర్, హజుల్ ఉమర్ (ర.ఆ.)ల అభిప్రాయం ఆధారంగా హజుల్ అట్టుల్ బిన్ అబ్బాన్ (ర.ఆ.) సన్నిధికి వచ్చి 'తమ్మత'పై హజ్ అప్రాద్ శ్రేష్ఠమైనదని నిదర్శనం ఇష్టగా హజుల్ అట్టుల్ బిన్ అబ్బాన్ ఇలా పరికారు: "త్వరలోనే ఆకాశం మీద నుండి మీపై రాళ్ళ పదశాయ! దైవప్రవక్త (సత్తాసం) ఈ విధంగా చెప్పారని నేనంటూ ఉండగా, అటూబకర్,

ఉమర్ల అభిప్రాయం ఇలా ఉందని మీరంటా?"!

ఎవరైనా హజుల్ అటూబకర్, ఉమర్ల మాటలై ఆచరిస్తూ సున్నత్తను వ్యక్తిరేకించగా దైవానుగ్రహం విరుచుకువడే ప్రమాదం కనిపీంచినపుడు, ఇక అటూబకర్, ఉమర్ల కన్నా తక్కువస్తాయి గల వ్యక్తి మాటలపై, సలహాలపై నడుస్తూ సున్నత్తను వ్యక్తిరేకించిన వారి స్థితి ఇంకెంత నికృష్టంగా తయారపుతుందో కాస్త ఆలోచించండి.

మరి కొంతమంది కొన్ని హదీసుల విషయంలో హజుల్ అట్టుల్ బిన్ ఉమర్ (ర.ఆ)తో విభేదించగా, "ఎమిటీ, మనం ఉమర్ను అనుసరించడానికి కట్టుబడి ఉన్నామో?" అని అట్టుల్ బిన్ ఉమర్ (ర.ఆ) అశ్వర్యం వ్యక్తపరిచారు.

ఇమాన్ బిన్ హసీన్ (ర.ఆ) హదీసు పారం ఇస్తూ ఉండగా ఒక వ్యక్తి వచ్చి, 'మీరు మాకు ఖుర్జాన్ గురించి విశదీకరించండి' అని కోరాదు. ఇది మిని ఆయన కోపగించుకున్నారు. పైగా ఆయన ఇలా అన్నారు: "దైవప్రవక్త (సత్తాసం) వారి సున్నత్త ఖుర్జాన్కు తాత్కర్మం వంటిది. సున్నతే గనక లేకుంటే జాహ్రూలో నాయగు రకాతులున్నాయనీ, మగ్రెబ్లో మూడు రకాతులనీ, ఘత్కీలో రెండు రకాతులనీ మనకు తెలిసేది కాదు. అలాగే ఒకాక్ తీరుతెన్నులను గురించి మనం తెలుస్కోలేకపోయేవారం. అలాగే నేడు సున్నత్తలో ఉన్న మరెన్నో అంశాలు మనకు తెలియకుండా పోయేవి".

దైవప్రవక్త (సత్తాసం)గారి సున్నత్త పట్ల ప్రవక్త సహచరులకు గల భత్తిక్రిధ్యలు అపారం. ఒక్కొసున్నత్తను ఆచరణలో పెట్టాలని వారు ఉవ్విట్టారు తుండేవారు. ఏ సున్నత్తనయినా ఎవరన్నా చిన్నచూపు చూస్తున్నట్లు అగుపిస్తే దైవానుగ్రహం ఎక్కుడ విరుచుకు పదుతుందోనని వారు భీతిల్చేవారు. సున్నత్తను ఎవరయినా నిర్మత్యం చేస్తే ఆగ్రహోదగ్రులయ్యేవారు. అలాంటి సంఘటనలు

చరిత్రలో కోట్లలు, ఉదాహరణకు ఒక సంఘటనను చూడండి : -

“దేవుని దాసీలను (మహిళలను) ముస్లిములకు రాకుండా అడ్డుపడకండి” అని మహానీయ ముహమ్మద్ (స అనుం) ప్రభోధించారని హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (ర.అ.) వివరిస్తుండగా ఆయన కుమారులలో ఒకరు కల్పించుకుని, ‘దైవస్తుర్! మేము వాళ్లను తప్పకుండా అడ్డుకుంటాము’ అని అన్నాడు. దానిపై అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (ర.అ) శిఖమైన ఆగ్రహాన్ని వెలియచుటమే గాక తన కొడుకుని తీవ్రంగా మందరించారు. ఇంకా ఆయన ఇలా అన్నారు : - “దైవప్రవక్త (సత్తానం) ప్రభోధించారు” అని నేనంటూ ఉండగా “మేము తప్పక అడ్డుకుంటాము” అని సువ్యంటావా?!”

మహాప్రవక్త (సత్తానం) ప్రత్యక్ష సహచరులలో ఒకరైన అబ్దుల్లా బిన్ మగిఫిల్ ముషీన్ (ర.అ.) గారు తన ఇంధువైన ఒక వ్యక్తి కంకరరాళ్లు విసురుతుండగా చూచి అతన్ని వారించారు. ఇంకా అతనికి ఇలా సచ్చాలైప్పారు. “దైవప్రవక్త (సత్తానం) కంకరరాళ్లు విసరదాన్ని వారించారు. ఎందుకంటే ఇవి వేటాడే వాటిని కూల్చుచుం గానీ, శత్రువును గాయపరచుం గానీ చేయలేవు. కాకపోతే వీటి మూలంగా పల్లు (దంతాలు) రాలటమో, కథ్లు పగలదమో ఆరుగుతుండని దైవప్రవక్త (సత్తానం) సెలవిచ్చి ఉన్నారు.”

మరి కొన్నాళ్ల తరువాత కూడా ఆ వ్యక్తి కంకరరాళ్లు విసురుతుండటం చూచి, “దేవుని సాక్ష్యం! నేను ఒక ఎన్నాలీకీ సీతో మాట్లాడను. దైవప్రవక్త గారు కంకరరాళ్లు విసరదాని చెప్పారని నేను ఎంత మొత్తుకున్నా నువ్వు మగ్గి అదే పని చేస్తున్నావు” అని ఆయన తన అయిష్టాన్ని అభివృక్షం చేశారు.

‘మీరు ఎప్పుడయినా, ఎవరి ముందరయినా హదీసు పారం ఇస్తూ ఉండగా, “దీన్ని వదలండి, మాకు (తేవలం) పవిత్ర ఖుర్జాన్ సుంచి ఏదైనా బోధించండి” అని అతనంటే అతడు మార్గవిహీనుడయ్యాడని మీరు తెలుసుకోండి” అని ప్రముఖ తాతయించా అయ్యాబ్ సక్తియానీ చెప్పినట్లు ఇమామ్

ఇమామ్ అవ్జాయి (రఘ్వలై) మాటల్లోనే చెప్పాలంచే నున్నత్ దైవగ్రంథానికి విష్ణువీకరణ వంటిది. (భావమేమిటంటే) ఖుర్జాన్లో క్షుప్తంగా ఉన్న దానిని దైవక్రగాని సున్నత సాగదీసి చెబుతుంది). నిక్షిప్తమై ఉన్న విషయాన్ని విడమరచి - అందరికీ అర్థమయ్యులా - చెబుతుంది. ఉదాహరణకు అల్లామ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

وَاتَّرَلَنَا إِلَيْكَ الْذِكْرُ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿النَّحْل: ٩٣﴾

“(ట ప్రవక్త!) ఈ జ్ఞానికను (ఖుర్జాన్ను) సీపై అవతరింపజేశాము. సీపు ప్రజల ముందు వారి కోసం అవతరింపజేయబడిన ఉపదేశాన్ని సృష్టంగా వివరించటానికి, (స్వయంగా) ప్రజలు కూడా ఆలోచించటానికీని”.
(ఆన్ సఫ్లూ - 44)

“నాకు గ్రంథం వొసగబడింది. దాంతో పాటు దాని ఉపమానం (సున్నత్) కూడా ప్రసాదించబడింది” అన్న ప్రవక్త (సత్తానం) గారి పలుకు ఇంతకు ముందు కూడా వచ్చింది.

ఆమీర్ షాహీ గారు జనుల ఉద్దేశ్యించి ఇలా పరికారని ఇమామ్ బైహికీ పొందు పరిచారు. ఎప్పుడైతే మీరు చిహ్నాలను (అనగా సహీద్ హదీసులను) వదరి వేశారో అప్పుడు మీరు వినాశం పొందారని తెలుసుకోండి”.

ఇమామ్ అవ్జాయి కొంతమంది సహచరులను ఉద్దేశ్యించి ఇలా ప్రభోధించారు: “దైవప్రవక్త (సత్తానం) గారి ద్వారా సీకు విదయినా హదీసు చేరినపుడు మరో మాట చెప్పాడానికి సీవు భయపడాలి. ఎందుకంటే దైవప్రవక్త (సత్తానం) వారు దేవుని తరఫున నియుక్తులైన సందేశ ప్రదాత”. (దీనిని కూడా ఇమామ్ బైహికీ గారే నకలు చేశారు.)

ప్రభ్యాత ఇమామ్ సుఫియాన్ సూరీ చెప్పారని ఇమామ్ బైహికీ ఉద్దేశించారు: “జ్ఞానం అనేది ఏదైనా ఉంటే అది సాంతం చిహ్నాల (సహీద్

ప్రభు వచ్చుట వచ్చాడ
హదీసుల) జ్ఞానమే”.

ఇమాము మాలికు (రఘ్వులై) ఇలా ఉపదేశించారు: “మనలో ప్రతి
ఒక్కరిమాట స్వరించవచ్చు లేక అతని మాట అతని పైనే రద్దు చేయవచ్చు.
కానీ ఈ సమాధివాసి విషయం అలా కాదు”. ఇలా పలుకుతూ ఆయన దైవప్రవక్త
(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) గారి సమాధి వైపు సంజ్ఞ చేశారు. అంటే మహాప్రవక్త
(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) గారి హదీస్ పై అమల్ చేయటమేగాని
తిరస్కరించరాదు. తిరస్కరిస్తే అది కుట్టకి దారి తీస్తుంది.

ఇమాము అబ్బాహసీఫా (రఘ్వులై) ఉపదేశించారు: “మహాప్రవక్త
సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం తరపున ఏదైనా హదీసు అందితే అది మాకు
శిరోధార్యం అవుతుంది”.

ఇమాము షాఖయి (రఘ్వులై) ఒకసారి ఇలా అన్నారు: మహాసీయ
ముహమ్మదు (సాలసం) ద్వారా ఏదైనా సహీహ్ హదీసు అందగా నేను దాన్ని
స్వీకరించకపోతే నాకు మరి వరించిందనుకోవాలి. ఈ మాటకు మిమ్మల్ని
సాక్ష్యంగా పెదుతున్నాను. (అంటే నేను విచ్చివాళ్ళి అయినపుడే ఇలా విపరీతంగా
ప్రవర్తిస్తాను)”.

ఆయన ఇంకా ఇలా అన్నారు: నేను ఎప్పుడైనా ఏదైనా విషయంలో
అభిప్రాయం వ్యక్తం చేయగా అది దైవప్రవక్త (సాలసం) వారి హదీసుకు
విరుద్ధంగా ఉంటే నా అభిప్రాయాన్ని గోడకేసి కొట్టండి”.

ఇమాము అహ్మద్ బిన్ హంబర్ (రఘ్వులై) తన సహవరులు కొంతమందిని
ఉట్టేశ్యించి ఇలా ప్రభోధించారు: మీరు నన్ను గానీ, ఇమాము మాలిక్ని గాని,
ఇమాము షాఖయిని గానీ అనుసరించకండి. దీనికి ఐదులు మేము ఎక్కడి
నుంచి విషయాన్ని గ్రహించామో అక్కడి నుండి మీరూ గ్రహించండి”.

ఆయన ఈ విధంగా కూడా ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేశారు: “దైవప్రవక్త
(సాలసం) గారి గురించి, ఆయన హదీసుల ప్రామాణికత గురించి క్రుష్ణంగా

తెలిసి కూడా సుఖియాన్ సూరీ అభిప్రాయం వైపుకు మొగ్గుచూపే ఈ జాతిని
చూసి నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంది. వాస్తవానికి అల్లాహ్ ఇలా ఆజ్ఞామీంచి ఉన్నాదు-
فَلَيَخْذِلُ الَّذِينَ يُحَاذِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

الْيَمْ] ۴۹ [التور : ۶۳

“దైవప్రవక్త ఆజ్ఞను ఉల్లంఖుంచేవారు, తాము విదయినా ఉపద్రవంలో
చిక్కుకుపోతామేమో అనీ, తమపై బాధాకరమైన శిక్క ఏదైనా అవతరిస్తుందేమో
అనీ భయపడాలి”. (సూరాఎనూర్ - 63)

తరువాత ఇమాముగారు ఇలా అన్నారు: చెడుగు (ఉపద్రవం) ఏమిటో
మీకు తెలుసా? అదే షిర్కు దైవప్రవక్త (సాలసం) గారి ఏ ప్రవచనాస్తుయినా
మనిషి రద్దు చేసినవాడు మనిషి హృదయంలో ప్రక్త చోటు చేసుకుని అది
అతన్ని వినాశం పార్చేనే అవకాశం ఉంది”.

ప్రముఖ తాబయి హజ్రత్ ముజాహిద్ గారి పలుకులను ఇమాము
బైహాచి ఉటంకించారు - హజ్రత్ ముజాహిద్ ఇలా అన్నారు - “మీ మధ్య
ఏదేని విషయంలో వివాదం తలత్తితే దాన్ని అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త
వైపుకు మరలించండి” అని ఖుర్జాన్లో ఉంది. ఇక్కడ అల్లాహ్ అంటే భావం
దైవగ్రంథం (ఖుర్జాన్). దైవప్రవక్త అంటే భావం దైవప్రవక్త నెలకొల్చిన
సంప్రదాయం వైపుకు మరలటం.

హజ్రత్ ఇమాము జహీరీ పలుకులను కూడా ఇమాము బైహాచి
పొందువరచారు: “మనకు పూర్తం గడచిన పండితులు, సుస్కుల్ను గట్టిగా
పట్టుకొని ఉండటంలోనే మోక్షం ఉండని చెప్పేవారు”.

ఒంతకు ముందు ఉదాహరించబడిన సూరీ సూర్లోని 63వ ఆయతుకు
వ్యాఖ్యానం చెబుతూ అల్లాహు ఇబ్రాహిమ్ కనీర్ ఇలా అన్నారు:

‘దైవప్రవక్త ఆజ్ఞ’ అంటే ఆయన (స) గారి మార్గం, వర్ధమి, విధానం,
సంప్రదాయం, ధర్మం అని భావం. అంటే మనిషి యొక్క మాటలు, చేతలు
అన్నే దైవప్రవక్త (సాలసం) మాటలు, చేతల కనుగుణంగా ఉన్నాయో లేదా

అని పరికించబడతాయి. ఉంటే అవి స్వకారాయోగ్యమవుతాయి. లేకుంటే మరుగుపరచబడతాయి - ఆ మనిషి ఎంత గొప్పవాడైనా సరే!

సహీదు బుఫారీ, ముస్లిం మరియు ఇతర ప్రామాణికమైన గ్రంథాల ద్వారా ధృవీకరించబడిన ఒక హదీసులో మహాప్రవక్త (సలసం) వారు ఇలా ప్రవచించారు : -

((مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَّيْسَ عَلَيْهِ أُمُرْنَا فَهُوَ رَدٌ)) بخاری و مسلم

మన్ అమీల అమలన్ లైన అలైహిా అమ్మరునా ఘహువ రద్దున్.

ఎవరయినా మేము ఆజ్ఞాపించని దానిని ఆచరిస్తే అటువంటి ఆచరణ త్రోసిపుచ్చబడుతుంది.

కాబట్టి ఇలాంటి పోకడలకు దూరంగా ఉండబమే గాకుండా వాటికి భయపడాలి. ఎందుకంటే మహానీయ ముహామ్మద్ (సలసం)గారి షరీయతిను లోలోపలగానీ, బహిర్జతంగా గానీ వ్యతిరేకించినవాడు ఉపద్రవంలో చిక్కుకున్న వాడపుతాడు. అలాంటి వ్యక్తి హృదయంలో అవిశ్వాసం, కాపట్టం, అపసవ్యతలు తొరణి అతడు దైవానుగ్రహనికి పాత్రుడయ్యే ప్రమాదం పొంచి ఉంటుంది. ఆ ఆగ్రహం అనేక విధాలుగా ఉండవచ్చు, మార్గాప్రశ్నతకు పాల్గొంది గందరగోళాన్ని సృష్టించినందుకు అతడు హతమార్గబడవచ్చు, లేక ఆంక్షలకు గురికావచ్చు లేదా నిర్మించబడనూ వచ్చు!

మహానీయ ముహామ్మద్ (సలసం) ప్రభోధించారని హజ్రత్ అబ్బాహుస్కూర (ర.అ.) ఉద్దేశించారు.

“నేను మరియు మీ యొక్క ఉపమానం అగ్నిని రాణిసిన వ్యక్తి లాంటిది. ఆ అగ్ని పరిసరాలను దేదీప్యమానం చేయగా దీపపు పురుగులు దాని చుట్టూ మూగి తమను తాము అగ్నికి ఆహాతి చేసుకోసాగాయి. అతను వాటిని ఆవసాగాడు. కాని అవి అతనిపై ఆధిక్యతను ప్రదర్శించి ఆత్మాహూతి చేసుకుంటాయి. నేనూ మరియు మీ యొక్క ఉపమానం కూడా ఇలాంటిదే. అగ్ని నుంచి కాపాడే ఉద్దేశ్యంతో నేను మిమ్మల్ని ఆవసాగాను. కాని మీరు

నా పై ఆధిపత్యం చెలాయించి మిమ్మల్ని మీరు అగ్నికి ఆహాతి చేసుకుంటున్నారు”.
(జ.సామ్ అహ్మద్)

అల్లాహు సుయూతీగారు తన గ్రంథం “మిష్టాహుల్ జన్మతి ఫిల్ ఇప్పొ జాట్ చిస్సున్న”లో ఇలా ప్రాశారు:

“అల్లాహు మీపై దయబూఫగాక! హదీసు సూత్రాల ప్రకారం ఏ హదీసు అయితే సహీదు హదీసుగా నిరూపించబడిందో - అది ఒకవేళ వాక్కు అయినా సరే, కర్మ అయినా సరే - దాని ప్రామాణికతను గనక ఎవరయినా త్రోసిపుచ్చితే అతడు కాఫిర్ అయిపోతాడు, ఇస్లాం పరిధి నుండి బహిమ్మరించబడతాడు. ప్రతియుదినాన అతడు యూదులు లైస్టపులతో పాటు లేపబడతాడు”.

సున్నతీ పట్ల గౌరవం, దాని ఆచరణ యొక్క ఆవశ్యకత, దాని పట్ల వ్యక్తిరేక భావం యొక్క దుష్పరిషామానికి సంబంధించిన ఎన్నో ఉద్దేశులు సహబాలు, తాబయానల ద్వారా రూఢీ అవుతున్నాయి. ఆ మహానీయుల అనంతరం వచ్చిన పండితులు, విద్యాంసులు, హదీసువేత్తలు కూడా ఈ విషయంలో ప్రమాణబద్ధమైన ప్రకటనలు చేశారు..... ఈ అంశంపై నేను ఉదాహరించిన ఖుర్జాన్ ఆయతులు, హదీసులు, ఉద్దేశులు, ఉదంతాలు విషయావగాహనకు సరిపోతాయని ఆశిస్తాను. సత్యం కొరకు తహతహలాడే వారికి ఈ ఉదాహరణలు సంతృప్తిని కలిగిస్తాయని భావిస్తాను.

మేము మా కొరకు, సమస్త ముస్లిముల కొరకు ఈ సత్యార్థాలను చేసే సద్గుర్దిని ప్రసాదించమని అల్లాహును ప్రార్థిస్తున్నాము. అల్లాహును ప్రసన్నుస్తే చేయడానికి ఆరాటపడే, ఆయన ఆగ్రహానికి దూరంగా ఉండాలని కాంక్షించే వారి కొరకు ప్రార్థిస్తున్నాము. ఆయన మనందరినీ సన్మానంపై నడిపించాలని ప్రార్థన! నిస్సందేహంగా ఆయన వినేవాడు, చేరువలో ఉన్నవాడు.

وَصَلَى اللَّهُ عَلَى عَبْدِهِ وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ وَاتْبَاعِهِ
بِالْحَسَنِ إِلَيْ يَوْمِ الدِّينِ